

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/73/ES

(2010. gada 24. novembris),

ar ko groza Direktīvu 2003/71/EK par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un Direktīvu 2004/109/EK par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētajā tirgū

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 50. pantu un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Eiropadome 2007. gada 8. un 9. marta sanāksmē vienojās, ka uzņēmumu administratīvais slogs līdz 2012. gadam jāsamazina par 25 %, lai uzlabotu Savienības uzņēmumu konkurētspēju.

(2) Komisija ir konstatējusi, ka daži pienākumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/71/EK ⁽⁴⁾, šķiet radām pārmērīgu slogu uzņēmumiem.

(3) Šie pienākumi ir jāpārskata, lai slogu, kas gulstas uz Savienības uzņēmumiem, samazinātu līdz nepieciešamajam minimumam, neapdraudot ieguldītāju aizsardzību un vērtspapīru tirgu pienācīgu darbību Savienībā.

⁽¹⁾ 2010. gada 18. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 19, 26.1.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2010. gada 17. jūnija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2010. gada 11. oktobra lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

(4) Direktīvā 2003/71/EK ir prasīts, lai Komisija veiktu šīs direktīvas piemērošanas novērtējumu piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā un nepieciešamības gadījumā iesniegtu priekšlikumus tās pārskatīšanai. Novērtējumā atklājās, ka daži Direktīvas 2003/71/EK elementi ir jāpārveido, lai vienkāršotu un uzlabotu tās piemērošanu, palielinātu tās efektivitāti un uzlabotu Savienības starptautisko konkurētspēju, tādējādi veicinot administratīvā sloga samazināšanu.

(5) Ņemot vērā ES finanšu uzraudzības jautājumu augsta līmeņa darba grupas ziņojumā (Larosière grupas ziņojums) izklāstītos secinājumus, Komisija 2009. gada 23. septembrī iesniedza konkrētus tiesību aktu priekšlikumus, lai izveidotu Eiropas Finanšu uzraudzības iestāžu sistēmu, kuru veidotu valstu finanšu uzraudzības iestāžu tīkls, kas strādātu kopā ar jaunajām Eiropas uzraudzības iestādēm. Turklāt Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju ir paredzēts aizstāt ar vienu no šīm jaunajām iestādēm – Eiropas uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi).

(6) Juridiskās noteiktības un efektivitātes labad būtu jāprecizē veids, kā Direktīvā 2003/71/EK tiek aprēķināti piedāvājuma maksimālā apjoma ierobežojumi. Direktīvā norādītā kopējā samaksa par atsevišķiem piedāvājumiem jāaprēķina Savienības mērogā.

(7) Privātu vērtspapīru izvietojumu vajadzībām ieguldījumu sabiedrībām un kredītiestādēm būtu jāpieskir tiesības uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem tās personas vai struktūras, kuras ir minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽⁵⁾, II pielikuma I iedaļas 1) līdz 4) punktā, un citas personas vai

⁽⁵⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

struktūras, kuras tiek uzskatītas par profesionāliem klientiem vai kuras ir atzītas par tiesīgiem darījumu partneriem saskaņā ar Direktīvu 2004/39/EK. Ieguldījumu sabiedrībām, kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 71. panta 6. punktu ir tiesīgas arī turpmāk uzskatīt esošos profesionālos klientus par profesionāliem klientiem, ar šo direktīvu būtu jāļauj šādus klientus uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem. Šāda Direktīvas 2003/71/EK un Direktīvas 2004/39/EK attiecīgo noteikumu saskaņošana mazinātu sarežģījumus un ieguldījumu sabiedrību izmaksas privāto izvietojumu gadījumā, jo sabiedrības spētu noteikt personas vai struktūras, kurām izvietojums jāadresē, ļaujoties uz savu profesionālo klientu un tiesīgo darījumu partneru sarakstu. Emitentam būtu jāvar paļauties uz profesionālo klientu un tiesīgo darījumu partneru sarakstu, kas sagatavots saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK II pielikumu. Tāpēc kvalificētu ieguldītāju definīcija Direktīvā 2003/71/EK būtu jāpaplašina tā, lai ietvertu šīs personas vai struktūras, un nebūtu jāuztur atsevišķs reģistrs.

- (8) Finanšu tirgu integritātes, efektivitātes un pareizas darbības galvenais priekšnoteikums ir Savienības tiesību aktu pareizas un pilnīgas piemērošanas nodrošināšana. Gaidāms, ka Eiropas uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) izveide sekmēs šā mērķa sasniegšanu, pieņemot vienotu noteikumu krājumu un veicinot vienotāku pieeju attiecībā uz kontroli un prospektu apstiprināšanu. Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2003/71/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta ii) punkts attiecībā uz izcelsmes dalībvalsts noteikšanas ierobežojumu gadījumos, kad tiek emitēti tādi vērtspapīri, kuri nav pašu kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība ir mazāka par EUR 1 000. Pēc minētās pārskatīšanas tai būtu jāapsver, vai šīs noteikums būtu jā saglabā vai jāatceļ.
- (9) Direktīvas 2003/71/EK 3. panta 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētā robežvērtība – EUR 50 000 – vairs neatspoguļo privātu ieguldītāju un profesionālu ieguldītāju atšķirīgo ieguldītspēju, jo arī privātie ieguldītāji acīmredzot veic ieguldījumus, kur viena darījuma summa pārsniedz EUR 50 000. Tādēļ būtu piemēroti šo robežvērtību palielināt un atbilstīgi grozīt citus noteikumus, kuros minēta šī robežvērtība. Atbilstīgi pielāgojumi būtu jāveic Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/109/EK⁽¹⁾. Pēc minēto pielāgojumu veikšanas un ņemot vērā atlikušo laikposmu līdz parāda vērtspapīru dzēšanas termiņam, attiecībā uz Direktīvas 2004/109/EK 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 18. panta 3. punktu un 20. panta 6. punktu būtu jāievieš noteikums par iepriekš iegūto tiesību aizsardzību tādu parāda vērtspapīru gadījumā, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 un kuri Savienībā bijuši pielaisti tirdzniecībai regulētajā tirgū jau pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā.
- (10) Emitenta vai par prospekta sagatavošanu atbildīgās personas sagatavotā derīgā prospektā, kas publiski

pieejams vērtspapīru galīgā izvietojuma brīdī caur finanšu starpniekiem vai jebkuras vērtspapīru tālākpārdošanas brīdī, ieguldītājiem ir sniegta pietiekama informācija, lai viņi spētu pieņemt pārdomātus ieguldījumu lēmumus. Tāpēc finanšu starpniekiem, kuri vērtspapīrus izvieto vai pārdod tālāk, būtu jāpiespīr tiesības paļauties uz sākotnējo emitenta vai par prospekta sagatavošanu atbildīgās personas publicēto prospektu, ja vien tas ir derīgs un pienācīgi papildināts saskaņā ar Direktīvas 2003/71/EK 9. un 16. pantu un ja emitents vai par šāda prospekta sagatavošanu atbildīgā persona piekrīt tā izmantošanai. Emitentam vai par prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai vajadzētu būt iespējai izvirzīt nosacījumus, ar kādiem tā sniedz savu piekrišanu. Piekrišana un ar to saistītie nosacījumi būtu jānoformē kā iesaistīto pušu rakstiska vienošanās, kas ļauj attiecīgajām pusēm novērtēt, vai vērtspapīru tālāka pārdošana vai galīgā izvietošana atbilst šīs vienošanās noteikumiem. Ja ir sniegta piekrišana prospekta izmantošanai, emitentam vai par sākotnējā prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai būtu jāuzņemas atbildība par prospektā sniegto informāciju un – pamatprospekta gadījumā – par galīgo nosacījumu sagatavošanu un pievienošanu, un cits prospekts nebūtu jāprasa. Taču, ja emitents vai par sākotnējā prospekta sagatavošanu atbildīgā persona nepiekrīt tā izmantošanai, finanšu starpniekam tiek pieprasīts publicēt jaunu prospektu. Šajā gadījumā finanšu starpniekam būtu jāuzņemas atbildība par prospektā sniegto informāciju, tostarp par visu informāciju, kas iekļauta ar norādi, un pamatprospekta gadījumā – par galīgajiem nosacījumiem.

- (11) Lai varētu efektīvi piemērot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (?), Direktīvu 2003/71/EK un Direktīvu 2004/109/EK un lai precizētu ar diferenciaciju un pārklāšanos saistītās pamatproblēmas, Komisijai būtu jādefinē jēdzieni “primārais tirgus”, “sekundārais tirgus” un “publiskais piedāvājums”.
- (12) Ņemot vērā, ka civiltiesību joma ir valstu kompetencē, atbildības režīmi dalībvalstīs ir visai atšķirīgi. Lai apzinātu un pārraudzītu dalībvalstīs spēkā esošos režīmus, Komisijai būtu jāizveido salīdzinošs pārskats par šiem režīmiem.
- (13) Direktīvas 2003/71/EK 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts paredz, ka pienākums publicēt prospektu netiek attiecināts uz akcijām, ko bez maksas piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt esošajiem akcionāriem. Savukārt ar minētās direktīvas 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu no pienākuma publicēt prospektu tiek pilnībā atbrīvots vērtspapīru piedāvājums, kuram noteiktā kopējā samaksa ir mazāka par EUR 100 000. Tādēļ 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktais atbrīvojums ir lieks, jo uz akcijām, ko piedāvā bez maksas, attiecinā 3. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

⁽¹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

⁽²⁾ OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

- (14) Pašreizējie atbrīvojumi attiecībā uz vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt esošajiem vai bijušajiem darbiniekiem vai direktoriem, ir pārāk ierobežojoši, lai tos varētu izmantot ievērojams skaits darba devēju, kuri Savienībā iesaistījušies shēmās, kas darbiniekiem paredz kapitāldaļas uzņēmumos. Darbinieku iesaistīšanās Savienībā ir īpaši svarīga mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) gadījumā, kur atsevišķiem darbiniekiem var būt būtiska nozīme uzņēmuma panākumu nodrošināšanā. Tāpēc nevajadzētu ieviest prasību sagatavot prospektu attiecībā uz piedāvājumiem, ko jebkurš Savienības uzņēmums veic saistībā ar darbinieku kapitāldaļu shēmu īstenošanu. Ja vērtspapīri netiek pielaisti tirdzniecībai, emitentam nepiemēro prasību pastāvīgi sniegt attiecīgo informāciju un ievērot noteikumus par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Tādēļ, lai nodrošinātu atbilstīgu vērtspapīru novērtējumu, darba devējiem vai saistītajiem uzņēmumiem vajadzības gadījumā būtu jāatjaunina Direktīvas 2003/71/EK 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētais dokuments. Atbrīvojums būtu jāpiemēro plašāk, attiecinot to arī uz tādu uzņēmumu publiskiem piedāvājumiem un pielaisti tirdzniecībai, kuri reģistrēti ārpus Savienības un kuru vērtspapīriem ir pielaide tirdzniecībai regulētajā tirgū vai trešās valsts tirgū. Otrajā gadījumā, lai atbrīvojumu varētu piemērot, jābūt Komisijas iepriekš pieņemtam labvēlīgam lēmumam attiecībā uz to, vai šī trešā valsts attiecīgo tirgu regulēšanai piemēro līdzvērtīgu tiesisko regulējumu un uzraudzības sistēmu. Tādējādi Savienības darba ņēmējiem tiktu radīta piekļuves iespēja aktuālai informācijai par attiecīgo uzņēmumu.
- (15) Prospekta kopsavilkumam vajadzētu būt galvenajam privāto ieguldītāju informācijas avotam. Tam vajadzētu būt patstāvīgai prospekta daļai un īsam, vienkāršam, skaidram un potenciālajiem ieguldītājiem viegli saprotamam. Tam ir jākoncentrējas uz galveno informāciju, kas ir nepieciešama ieguldītājiem, lai viņi spētu izlemt, kurus vērtspapīru piedāvājumus un sarakstā iekļautos vērtspapīrus turpināt izskatīt. Šajā galvenajā informācijā būtu jādara zināmi gan būtiskākie raksturlielumi attiecībā uz emitentu, galvotāju un piedāvātajiem vai tirdzniecībai regulētajā tirgū pielaistajiem vērtspapīriem, gan saistītie riski. Tajā būtu jānorāda arī piedāvājuma vispārīgie noteikumi, tostarp aplēse par samaksu, ko emitents vai piedāvātājs iekasēs no ieguldītāja, un jānorāda prognozētās kopējās izmaksas, jo tās varētu būt būtiskas. Šai informācijai būtu jāsniedz ieguldītājam arī ziņas par jebkurām no vērtspapīriem izrietošajām tiesībām un par riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem attiecīgajos vērtspapīros. Kopsavilkuma formāts būtu jānosaka tā, lai būtu iespējams savstarpēji salīdzināt līdzīgus produktus, nodrošinot, ka informācija par vieniem un tiem pašiem aspektiem vienmēr ir sniegta vienā un tajā pašā kopsavilkuma vietā.
- (16) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ne uz vienu personu negulstas civiltiesiskā atbildība, pamatojoties tikai uz kopsavilkumu, tostarp tā tulkojumu, izņemot gadījumus, kad kopsavilkums ir maldinošs, neprecīzs vai pretrunā attiecīgajam prospekta daļām. Kopsavilkumā ir jāiekļauj skaidrs brīdinājums par to.
- (17) Būtu piemēroti precizēt, ka pamatprospekta galīgajos nosacījumos vajadzētu iekļaut tikai konkrētajai emisijai raksturīgo vērtspapīru apraksta informāciju, ko var noteikt tikai konkrētās emisijas brīdī. Šo informāciju var veidot, piemēram, vērtspapīriem piešķirtais starptautiskais vērtspapīru identifikācijas numurs, emisijas cena, dzēšanas termiņš, kupons, izmantošanas datums, izmantošanas cena, izpirkšanas cena un citi raksturlielumi, kuri nav bijuši zināmi prospekta sagatavošanas brīdī. Pārējā jaunā informācija, kas varētu ietekmēt vērtējumu par emitentu un vērtspapīriem, pamatā būtu jāiekļauj prospekta papildinājumā. Turklāt, lai izpildītu prasību sniegt galveno informāciju arī pamatprospektā, emitentiem kopsavilkums būtu jāpapildina ar būtiskiem galīgo nosacījumu elementiem ieguldītājiem viegli pieejamā veidā. Minētajos gadījumos nebūtu jāprasa atsevišķs apstiprinājums.
- (18) Lai uzlabotu kapitāla vērtspapīru pirkuma emisiju efektivitāti un atbilstoši ņemtu vērā emitentu lielumu, neskarot ieguldītāju aizsardzību, būtu jāievieš proporcionāls informācijas sniegšanas režīms attiecībā uz akciju piedāvājumu esošajiem akcionāriem, kuri var vai nu parakstīties, vai pārdot parakstīšanās tiesības uz šīm akcijām, uz MVU piedāvājumiem un emitentiem ar samazinātu tirgus kapitalizāciju (proti, maziem uzņēmumiem, kuru akcijas pielaistas tirdzniecībai regulētajā tirgū) un uz kredītiestāžu emitētu vērtspapīru, kuri minēti Direktīvas 2003/71/EK 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā, piedāvājumiem. Ja šādas kredītiestādes emitē vērtspapīrus, nepārsniedzot minētajā pantā noteikto robežvērtību, taču izvēlas piemērot direktīvā noteikto kārtību un attiecīgi sagatavot prospektu, tām būtu jāpiešķir tiesības piemērot attiecīgo proporcionālo informācijas sniegšanas režīmu. Proportcionāls informācijas sniegšanas režīms pirkuma emisijām būtu jāpiemēro tajos gadījumos, kad piedāvājumā iekļautas tādas pašas kategorijas akcijas kā emitenta akcijas, kam ir pielaide tirdzniecībai regulētajā tirgū vai daudzpusejā tirdzniecības sistēmā atbilstīgi Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktam, ja minētajai daudzpusejai tirdzniecības sistēmai piemēro atbilstīgas informācijas sniegšanas prasības un noteikumus par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Eiropas uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei) būtu jāizdod pamatnostādnes attiecībā uz šiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes īsteno vienotu pieeju.
- (19) Dalībvalstis publicē apjomīgu informāciju par savu finanšu situāciju, un šāda informācija ir vispārpieejama

publiskajā aprītē. Ja kāda dalībvalsts garantē vērtspapīru piedāvājumu, emitentam nav prospektā jāsniedz informācija par dalībvalsti, kas darbojas kā galvotāja.

- (20) Lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, prospektam vajadzētu būt derīgam no apstiprināšanas dienas, jo šo datumu kompetentā iestāde var bez grūtībām pārbaudīt. Turklāt, lai sniegtu emitentiem lielāku elastību, būtu jāparedz iespēja, ka emitenti var atjaunināt reģistrācijas dokumentu arī atbilstīgi prospektu papildināšanas procedūrai.
- (21) Stājoties spēkā Direktīvai 2004/109/EK, Direktīvā 2003/71/EK noteiktais emitenta pienākums reizi gadā iesniegt dokumentu, kurš satur vai kurā ir atsauces uz visu informāciju, ko tas publicējis iepriekšējos 12 mēnešos pirms prospekta izdošanas, ir izraisījis pienākumu dublēšanos, un tāpēc tas būtu jāatceļ. Tādējādi reģistrācijas dokuments tā vietā, lai to atjauninātu saskaņā ar Direktīvas 2003/71/EK 10. pantu, būtu jāatjaunina, izmantojot prospekta papildinājumu vai vērtspapīru aprakstu.
- (22) Internets dod iespējas viegli piekļūt informācijai. Lai nodrošinātu, ka prospekts ir labāk pieejams ieguldītājiem, tas vienmēr būtu jāpublicē elektroniskā veidā attiecīgajā tīmekļa vietnē. Ja par prospekta sagatavošanu ir atbildīga cita persona, nevis emitents, tad vajadzētu pietikt ar to, ka minētā persona publicē prospektu savā tīmekļa vietnē.
- (23) Lai uzlabotu juridisko noteiktību, būtu jāprecizē, kad izbeidzas prasība publicēt prospekta papildinājumu un iespēja izmantot atsaušanas tiesības. Šie noteikumi būtu jāizskata atsevišķi. Pienākums papildināt prospektu būtu jāpārtrauc galīgās piedāvājuma perioda beigās vai brīdī, kad sākas šādu vērtspapīru tirdzniecība regulētā tirgū, atkarībā no tā, kas notiek vēlāk. No otras puses, būtu jāparedz, ka piekrišanas atsaušanas tiesības ir piemērojamas tikai tad, ja prospekts attiecas uz vērtspapīru publisko piedāvājumu un jaunais faktors, kļūda vai neprecizitāte ir radusies pirms piedāvājuma galīgajām beigām un pirms vērtspapīru piegādes. Tādējādi atsaušanas tiesības būtu saistītas ar jaunā faktora, kļūdas vai neprecizitātes, kuras dēļ nepieciešams sagatavot papildinājumu, iestāšanās brīdi un būtu izmantojamas ar priekšnoteikumu, ka tiesību izmantošanas iemesls radies brīdī, kamēr piedāvājums vēl nav noslēdzies un vērtspapīri vēl nav piegādāti.
- (24) Papildinot prospektu, ieguldītāju iepriekšējo akceptu atsaušanas tiesību izmantošanas termiņa saskaņošana Savienības līmenī sniegtu skaidrību emitentiem, kuri izdara pārrobežu vērtspapīru piedāvājumus. Lai nodrošinātu elastīgumu emitentiem no dalībvalstīm ar tradicio-

nāli garāku termiņu šajā ziņā, emitentam vai piedāvātājam būtu jādod iespēja šo tiesību izmantošanas termiņu brīvprātīgi pagarināt. Lai nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību, prospekta papildinājumā būtu jāprecizē atsaušanas tiesību izmantošanas beigu termiņš.

- (25) Iestādei, kas ir atbildīga par prospekta apstiprināšanu, par prospekta apstiprināšanas sertifikātu, kas nosūtīts uzņēmējas dalībvalsts iestādēm saskaņā ar Direktīvu 2003/71/EK, būtu jāinformē arī emitents vai par prospekta sagatavošanu atbildīgā persona, lai emitentam vai par prospekta sagatavošanu atbildīgajai personai sniegtu skaidrību par to, vai un kad izziņošana faktiski ir notikusi.
- (26) Šīs direktīvas īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jānosaka, pieņemot īstenošanas aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 291. pantu. Ir īpaši svarīgi, lai Eiropas Parlaments saņemtu pasākumu un īstenošanas aktu projektus, kā arī visu pārējo būtisko informāciju, pirms Komisija pieņem lēmumu par konkrētā trešā valstī sagatavota prospekta līdzvērtīgumu.
- (27) Lai ievērotu Direktīvas 2003/71/EK 41. apsvērumā izklāstītos principus un ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, un precizētu Direktīvā 2003/71/EK noteiktās prasības, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Deleģētie akti jo īpaši var būt nepieciešami, lai atjauninātu šajā direktīvā un Direktīvā 2003/71/EK noteiktās robežvērtības un definīcijas samazinātai tirgus kapitalizācijai un MVU, kā arī lai atbilstīgi Komisijas 2009. gada 30. aprīļa paziņojumā "Standartizēti privāto ieguldījumu produkti" ierosināto debašu iznākumam sīki precizētu kopsavilkuma saturu un konkrēto formātu, prasības attiecībā uz kopsavilkuma un satura formātu maksimāli pielāgojot šim iznākumam, nepieļaujot dokumentu dublēšanos un ieguldītāju iespējamo mulsināšanu, kā arī mazinot izmaksas.
- (28) Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai paust iebildumus pret deleģētu aktu triju mēnešu laikā, skaitot no paziņošanas dienas. Sevišķi problemātiskos gadījumos vajadzētu būt iespējai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo termiņu pagarināt par trijiem mēnešiem. Tāpat Eiropas Parlamentam un Padomei vajadzētu būt iespējai informēt pārējās iestādes par to, ka tiem nav nodoma izteikt iebildumus. Šāda drīza deleģēto aktu apstiprināšana ir īpaši ieteicama tad, ja jāievēro termiņi, piemēram, lai ievērotu pamatdokumentā paredzētos grafikus attiecībā uz deleģēto aktu pieņemšanu Komisijā.

- (29) Starpvaldību konferences, kas pieņēma 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, Nobeiguma aktam pievienotajā Deklarācijā Nr. 39 par LESD 290. pantu konference atzīmēja Komisijas nodomu saskaņā ar jau iedibināto praksi turpināt konsultācijas ar dalībvalstu ieceltajiem ekspertiem, sagatavojot deleģēto aktu projektus finanšu pakalpojumu jomā.
- (30) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, administratīvā sloga samazināšanu attiecībā uz prospekta publicēšanu gadījumos, kad vērtspapīri tiek publiski piedāvāti un pilaisti tirdzniecībai regulētos tirgos Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (31) Tādēļ Direktīva 2003/71/EK un Direktīva 2004/109/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 2003/71/EK grozījumi

Direktīvu 2003/71/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“h) vērtspapīriem, kas iekļauti piedāvājumā, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 5 000 000;”;

ii) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“j) vērtspapīriem, kas nav kapitāla vērtspapīri un ko nepārtraukti vai atkārtoti emitējušas kredītiestādes, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 75 000 000, ar nosacījumu, ka šie vērtspapīri:

i) nav subordinēti, konvertējami vai aizvietojami;

ii) nedod tiesības parakstīties uz cita veida vērtspapīriem vai iegūt tos un nav saistīti ar atvasinātu instrumentu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, tostarp inflāciju, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c

panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta h) un j) apakšpunktā norādīto ierobežojumu pielāgošanu.”

2. Direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā:

i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) “kvalificēti investori” ir personas vai struktūras, kuras aprakstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem (*), II pielikuma I iedaļas 1) līdz 4) punktā, un personas vai struktūras, pret kurām pēc pieprasījuma izturas kā pret profesionāliem klientiem saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK II pielikumu vai kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 24. pantu atzītas par tiesīgiem darījumu partneriem, izņemot gadījumus, kad tās pieprasījušas, lai pret tām izturētos kā pret neprofesionāliem klientiem. Ieguldījumu sabiedrības un kredītiestādes savu klasifikāciju pēc pieprasījuma dara zināmu emitentam, neskarot attiecīgos tiesību aktus datu aizsardzības jomā. Ieguldījumu sabiedrībām, kuras saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 71. panta 6. punktu ir tiesīgas arī turpmāk uzskatīt esošos profesionālos klientus par profesionāliem klientiem, ar šo direktīvu tiek atļauts šādus klientus uzskatīt par kvalificētiem ieguldītājiem;

(*) OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.”;

ii) pievieno šādus apakšpunktus:

“s) “galvenā informācija” ir būtiska un pienācīgi strukturēta informācija, kas sniedzama ieguldītājiem, lai ļautu viņiem izprast tiem piedāvāto vai tirdzniecībai regulētajā tirgū pilaisto vērtspapīru un to emitentu un galvotāju būtību un ar tiem saistītos riskus un, neskarot 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pieņemt lēmumu par to, kurus vērtspapīru piedāvājumus turpināt apsvērt. Saistībā ar piedāvājumu un attiecīgajiem vērtspapīriem galvenajā informācijā iekļauj šādus aspektus:

i) īsu aprakstu par riskiem, kas saistīti ar emitentu un galvotāju, un par emitenta un galvotāja būtiskākajiem raksturlielumiem, tostarp aktīviem, pasīviem un finansiālo stāvokli;

ii) īsu aprakstu par riskiem, kas saistīti ar ieguldījumiem attiecīgajos vērtspapīros, un šo ieguldījumu būtiskākajām iezīmēm, tostarp ziņas par jebkurām no vērtspapīriem izrietošām tiesībām;

iii) piedāvājuma vispārīgos nosacījumus, tostarp aplēsi par samaksu, ko emitents vai piedāvātājs iekasēs no ieguldītāja;

iv) sīkāku informāciju par pielaidi tirdzniecībai;

v) piedāvājuma iemeslus un ieņēmumu izlietojumu;

t) “uzņēmums ar samazinātu tirgus kapitalizāciju” ir regulētajā tirgū sarakstā iekļauts uzņēmums, kura tirgus kapitalizācijas vidējā vērtība, kas noteikta, pamatojoties uz iepriekšējo triju kalendāro gadu laikā gada beigās veiktas kotēšanas rezultātiem, bijusi mazāka par EUR 100 000 000.”;

b) panta 2. un 3. punktu svītrot;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, un ņemot vērā stāvokli dažādu valstu tirgos, tostarp regulēto tirgu dalībnieku izmantoto klasifikāciju, Savienības tiesību aktus un ieteikumus, kā arī ekonomiskās norises, pieņem 1. punktā minētās definīcijas, tostarp koriģējot MVU definēšanai izmantojamās rādītājus un samazinātas tirgus kapitalizācijas robežvērtības.”

3. Direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“2. Pienākums publicēt prospektu neattiecas uz šādiem piedāvājuma veidiem:

a) vērtspapīru piedāvājums, kas attiecas tikai uz kvalificētiem ieguldītājiem; un/vai

b) vērtspapīru piedāvājums, kas katrā dalībvalstī attiecas uz mazāk nekā 150 fiziskām vai juridiskām personām, kuras nav kvalificēti ieguldītāji; un/vai

c) vērtspapīru piedāvājums, kas attiecas uz ieguldītājiem, kuri katrs ikvienā atsevišķā piedāvājumā iegūst vērtspapīrus par kopējo samaksu vismaz EUR 100 000; un/vai

d) vērtspapīru piedāvājums, kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000; un/vai

e) vērtspapīru piedāvājums, ja par 12 mēnešiem aprēķinātā kopējā samaksa par piedāvājumu Savienībā ir mazāka nekā EUR 100 000.”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Dalībvalstis nepieprasa citu prospektu nekādā vērtspapīru tālākā pārdošanā vai vērtspapīru galīgā izvietojumā ar finanšu starpnieku palīdzību, ja ir pieejams derīgs prospekts saskaņā ar 9. pantu un ja emitents vai par šāda prospekta sagatavošanu atbildīgā persona piekrīt tā izmantošanai, noslēdzot rakstisku vienošanos.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Lai ņemtu vērā tehniskās izmaiņas finanšu tirgos, tostarp inflāciju, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz šā panta 2. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām robežvērtībām.”

4. Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā:

i) punkta c) līdz e) apakšpunktu aizstāj ar šādiem apakšpunktiem:

“c) vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt saistībā ar apvienošanos vai sadalīšanu, ar nosacījumu, ka ir pieejams dokuments, kurā iekļauta informācija, ko kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgu prospekta informācijai, ņemot vērā Savienības tiesību aktu prasības;

d) dividendēm, ko esošajiem akcionāriem izmaksā tās pašas kategorijas akcijās, par kurām šīs dividendes tiek izmaksātas, ar nosacījumu, ka ir darīts pieejams dokuments, kurā iekļauta informācija par akciju skaitu un veidu un piedāvājuma iemesliem, kā arī sīkas ziņas par piedāvājumu;

e) vērtspapīriem, ko pašreizējiem vai bijušajiem direktoriem vai darbiniekiem piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt to darba devējs vai saistītais uzņēmums, ja uzņēmuma galvenā mītne vai juridiskā adrese atrodas Savienībā un ja ir darīts pieejams dokuments ar informāciju par vērtspapīru skaitu un veidu un piedāvājuma iemesliem, un sīkām ziņām par piedāvājumu.”;

ii) pievieno šādas daļas:

“Šā panta 1. punkta e) apakšpunkts attiecas arī uz uzņēmumiem, kuri reģistrēti ārpus Savienības, ja to vērtspapīri pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vai trešās valsts tirgū. Otrajā gadījumā atbrīvojumu piemēro, ja atbilstīga informācija, tostarp e) apakšpunktā minētais dokuments, ir pieejama vismaz valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, un ja Komisija ir pieņēmusi lēmumu par attiecīgā trešās valsts tirgus līdzvērtīgumu.

Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā noteikto procedūru pieņem lēmumu par līdzvērtīgumu, norādot, vai trešās valsts tiesiskais regulējums un uzraudzības sistēma nodrošina to, ka trešā valstī atļauju saņēmušais regulētais tirgus atbilst juridiski saistošām prasībām, kas šajā punktā paredzētā atbrīvojuma piemērošanas nolūkā ir līdzvērtīgas prasībām, kuras izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) (*), Direktīvas 2004/39/EK III sadaļas un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū (**), un kuras attiecīgajā trešā valstī efektīvi uzrauga un īsteno. Šī kompetentā iestāde norāda iemeslus, kas tai liek uzskatīt, ka attiecīgās trešās valsts tiesiskais regulējums un uzraudzības sistēma atzīstama par līdzvērtīgu, un sniedz par to attiecīgu informāciju.

Šādu trešās valsts tiesisko regulējumu un uzraudzības sistēmu var uzskatīt par līdzvērtīgiem, ja tie atbilst vismaz šādiem nosacījumiem:

- i) tirgiem ir jāsaņem atļauja, un tiem pastāvīgi piemēro efektīvu uzraudzību un nodrošina prasību izpildi;
- ii) tirgos ir spēkā skaidri un pārredzami noteikumi par vērtspapīru pieļaidi tirdzniecībai, lai šie vērtspapīri būtu brīvi apgrozāmi un to tirdzniecība varētu norisināties godīgā, kontrolētā un efektīvā veidā;
- iii) vērtspapīru emitentiem tiek piemērota prasība regulāri un pastāvīgi sniegt informāciju, tā nodrošinot ieguldītājiem augsta līmeņa aizsardzību; un
- iv) tiek nodrošināta tirgus pārredzamība un integritāte, nepieļaujot ļaunprātīgas darbības tirgus manipulāciju un iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas veidā.

Attiecībā uz e) apakšpunktu, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, var pieņemt pasākumus, ar kuriem precizē iepriekš uzskaitītos kritērijus vai pievieno papildu kritērijus, kas izmantojami līdzvērtīguma novērtēšanā.

(*) OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

(**) OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.”;

- b) panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) vērtspapīriem, ko piedāvā, piešķir vai plāno piešķirt saistībā ar apvienošanu vai sadalīšanu, ar noteikumu, ka ir pieejams dokuments ar informāciju, kuru kompetentā iestāde uzskata par līdzvērtīgu prospektā ietveramajai informācijai, ņemot vērā Savienības tiesību aktu prasības”;

5. Direktīvas 5. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktā:

- i) pirmās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:

“2. Prospektā ietver informāciju par emitentu un vērtspapīriem, kas tiks publiski piedāvāti vai pieļaidi tirdzniecībai regulētā tirgū. Tajā ietver arī kopsavilkumu, kurā īsi un bez speciālās terminoloģijas sniedz pamatinformāciju valodā, kādā sākotnēji tika sagatavots prospekts. Prospekta kopsavilkuma formāts un saturs, lasot šo dokumentu kopā ar prospektu, sniedz atbilstošu informāciju par attiecīgo vērtspapīru būtiskajiem raksturlielumiem, lai palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros.

Kopsavilkumu sagatavo vienotā formātā, lai līdzīgu vērtspapīru gadījumā kopsavilkumus būtu vieglāk salīdzināt, un tā saturā būtu jāsniedz galvenā informācija par attiecīgajiem vērtspapīriem, lai palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros. Kopsavilkumā ietver arī brīdinājumu par to, ka:”;

- ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja prospekts attiecas uz tādu vērtspapīru pieļaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000, kopsavilkums nav jāsniedz, izņemot gadījumus, kad dalībvalsts to pieprasa saskaņā ar 19. panta 4. punktu.”;

- b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Emitents, piedāvātājs vai persona, kas lūdz pieļaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, var sastādīt prospektu kā vienotu dokumentu vai kā atsevišķus dokumentus. Prospektā, kas sastāv no atsevišķiem dokumentiem, prasīto informāciju veido reģistrācijas dokuments, vērtspapīru apraksts un kopsavilkums. Reģistrācijas dokumentā ietver informāciju par emitentu. Vērtspapīru aprakstā ietver informāciju par vērtspapīriem, kas publiski piedāvāti vai kas tiks pieļaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū.”;

c) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Ja piedāvājuma galīgie nosacījumi nav iekļauti nedz pamatprospektā, nedz papildinājumā, emitents tos, tiklīdz iespējams, dara pieejamus ieguldītājiem, iesniedz izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei un dara zināmus uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei ikviena publiska piedāvājuma gadījumā un, ja iespējams, līdz publiskā piedāvājuma sākumam vai pirms pielāides tirdzniecībai. Galīgajos nosacījumos sniedz tikai to informāciju, kas attiecas uz vērtspapīru aprakstu, un tos neizmanto pamatprospekta papildinājumiem. Minētajos gadījumos piemēro 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu.”;

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“5. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz:

a) prospekta vai pamatprospekta kopsavilkuma, galīgo nosacījumu un papildinājumu formātu; un

b) kopsavilkumā iekļaujamās galvenās informācijas sīki izstrādātām satura prasībām un konkrēto formātu.

Minētos deleģētos aktus pieņem līdz 2012. gada 1. jūlijam.”

6. Direktīvas 6. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Tomēr dalībvalstis nodrošina, ka ne uz vienu personu negulstas civiltiesiskā atbildība, pamatojoties tikai uz kopsavilkumu vien, tostarp tā tulkojumu, izņemot gadījumus, ja kopsavilkums ir maldinošs, neprecīzs vai pretrunīgs, lasot to kopā ar pārējām prospekta daļām, vai ja tas, lasīts kopā ar pārējām prospekta daļām, nesniedz galveno informāciju, kas palīdzētu ieguldītājiem izprast, vai ieguldīt šajos vērtspapīros. Kopsavilkumā iekļauj skaidru brīdinājumu par to.”

7. Direktīvas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Komisija saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus pieņem sīki izstrādātus deleģētos aktus attiecībā uz konkrēto informāciju, kas jāietver prospektā, nepieļaujot informācijas atkārtosanos, ja prospekts ir sastādīts no atsevišķiem dokumentiem.”;

b) panta 2. punktā:

i) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) vērtspapīru, kuri nav kapitāla vērtspapīri, piedāvājumu un pielaižu tirdzniecībai regulētā tirgū dažādos veidus un raksturlielumus. Prospektā sniedzamajai informācijai jābūt atbilstošai no to ieguldītāju viedokļa, ko interesē vērtspapīri, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000.”;

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“e) emitenta dažādas darbības un lielumu, jo īpaši attiecībā uz kredītiestādēm, kuras emitē 1. panta 2. punkta j) apakšpunktā minētos vērtspapīrus, kas nav kapitāla vērtspapīri, uzņēmumiem ar samazinātu tirgus kapitalizāciju un MVU. Saistībā ar šādiem uzņēmumiem informāciju pielāgo to lielumam un vajadzības gadījumā to īsāka laika posma darbības rezultātiem”;

iii) pievieno šādu apakšpunktu:

“g) akciju piedāvājumam, ko veic uzņēmums, kura tās pašas kategorijas akcijas pielaiestas tirdzniecībai regulētā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā atbilstīgi definīcijai Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 15. apakšpunktā un uz kuru tiek attiecinātas pienācīgas prasības pastāvīgi sniegt informāciju un noteikumi par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, tiek piemērots proporcionāls informācijas sniegšanas režīms ar nosacījumu, ka emitents nav pārkāpis tiesību aktos noteiktās pirmpirkuma tiesības.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Deleģētajiem aktiem, kas minēti 1. punktā, par pamatu izmanto finanšu un nefinanšu informācijas jomas standartus, ko noteikušas starptautiskas vērtspapīru komisijas organizācijas, jo īpaši IOSCO, un kas minēti šīs direktīvas norādošajos pielikumos.”

8. Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta ievaddaļā vārdus “izpildes pasākumos” aizstāj ar vārdiem “deleģētajos aktos”; 3. punktā vārdus “kas vajadzīga izpildes 7. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem” aizstāj ar vārdiem “kas vajadzīga 7. panta 1. punktā minētajiem deleģētajiem aktiem”;

b) iekļauj šādu punktu:

“3.a Emitents, piedāvātājs vai persona, kas pieprasījusi pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū, sagatavojot prospektu saskaņā ar 1. panta 3. punktu, var neiekļaut informāciju par galvotāju, ja vērtspapīrus garantē dalībvalsts.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus saistībā ar 2. punktu.”

9. Direktīvas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Prospekts ir derīgs 12 mēnešus pēc tā apstiprināšanas attiecībā uz publiskiem piedāvājumiem vai pielaidēm tirdzniecībai regulētā tirgū, ja prospekts ir papildināts ar papildinājumiem, kas vajadzīgi saskaņā ar 16. pantu.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Reģistrācijas dokuments, kas minēts 5. panta 3. punktā un kas iesniegts un apstiprināts iepriekš, ir derīgs laika posmā līdz 12 mēnešiem. Uzskata, ka reģistrācijas dokuments, kas atjaunināts saskaņā ar 12. panta 2. punktu vai 16. pantu, kopā ar vērtspapīru aprakstu un kopsavilkumu veido derīgu prospektu.”

10. Direktīvas 10. pantu svītro.

11. Direktīvas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Dalībvalstis ļauj informāciju prospektā iekļaut ar norādi uz vienu vai vairākiem iepriekš vai vienlaikus publicētiem dokumentiem, ko apstiprinājusi izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde vai kas iesniegti atbilstoši šai direktīvai vai Direktīvai 2004/109/EK. Šai informācijai jābūt jaunākajai, kāda ir pieejama emitentam. Kopsavilkumā neiekļauj informāciju ar norādi.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz informāciju, kas iekļaujama ar norādi.”

12. Direktīvas 12. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šajā gadījumā vērtspapīru aprakstā sniedz informāciju, ko parasti sniedz reģistrācijas dokumentā, ja kopš

brīža, kad apstiprināts jaunākais atjaunotais reģistrācijas dokuments, ir notikušas būtiskas izmaiņas vai nesenas pārmaiņas, kas varētu ietekmēt ieguldītāju vērtējumu, ja vien šāda informācija nav sniegta saskaņā ar 16. pantu pievienotā papildinājumā. Vērtspapīru aprakstu un kopsavilkumu apstiprina atsevišķi.”

13. Direktīvas 13. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem iespējama termiņu pielāgošana.”

14. Direktīvas 14. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā:

i) pirmās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) elektroniskā veidā emitenta tīmekļa vietnē vai attiecīgā gadījumā finanšu starpnieku, kuri izvieto vai pārdod vērtspapīrus, tostarp pilnvaroto maksātāju, tīmekļa vietnēs; vai”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu daļu:

“Dalībvalstis pieprasa, lai emitents vai par prospekta sagatavošanu atbildīgā persona, kas publicē prospektu saskaņā ar a) vai b) apakšpunktu, publicē to arī elektroniskā veidā saskaņā ar c) apakšpunktu.”;

b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“8. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus saistībā ar šā panta 1. līdz 4. punktu.”

15. Direktīvas 15. panta 7. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“7. Lai ņemtu vērā tehniskas izmaiņas finanšu tirgos un precizētu šajā pantā izklāstītās prasības, Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus attiecībā uz reklāmas izplatīšanu, ar kuru paziņo par nodomu publiski piedāvāt vērtspapīrus vai par pielaidi tirdzniecībai regulētajā tirgū, jo īpaši pirms prospekta laišanas atklātībā vai pirms parakstīšanās sākuma, un attiecībā uz šā panta 4. punktu.”

16. Direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“16. pants

Prospekta papildinājumi

1. Svarīgus jaunus faktorus, būtiskas kļūdas vai neprecizitātes, kas saistītas ar prospektā ietverto informāciju un var ietekmēt vērtspapīru novērtējumu, un ir radušās vai pamanītas laikā starp prospekta apstiprināšanas brīdi un piedāvājuma termiņa beigām vai attiecīgi brīdi, kad sākas tirdzniecība regulētā tirgū, atkarībā no tā, kas notiek vēlāk, piemin prospekta papildinājumā. Šādu papildinājumu apstiprina tādā pašā veidā, ilgākais, septiņu darbdienu laikā un publicē, ievērojot vismaz to pašu kārtību, kāda tika piemērota brīdī, kad tika publicēts sākotnējais prospekts. Papildina arī kopsavilkumu un visus tā tulkojumus, ja nepieciešams ņemt vērā jauno informāciju, kas ietverta papildinājumā.

2. Ja prospekts attiecas uz publiski piedāvātiem vērtspapīriem, ieguldītājiem, kuri jau pirms papildinājuma publicēšanas piekrituši pirkt vērtspapīrus vai parakstīties uz tiem, ir tiesības, kas izmantojamas divu darbdienu laikā pēc papildinājuma publicēšanas, atsaukt savu piekrišanu ar nosacījumu, ka šā panta 1. punktā minētais jaunais faktors, būtiskā kļūda vai neprecizitāte ir iestājies pirms publiskā piedāvājuma termiņa beigām un pirms vērtspapīru piegādes. Emitents vai piedāvātājs var pagarināt minēto termiņu. Atsauksšanas tiesību izmantošanas galīgo termiņu norāda papildinājumā.”

17. Direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde trīs darbdienu laikā pēc emitenta vai tās personas pieprasījuma saņemšanas, kas atbildīga par prospekta sagatavošanu, vai, ja pieprasījums ir iesniegts kopā ar prospekta projektu, vienas darbdienu laikā pēc prospekta apstiprināšanas iesniedz uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei apstiprinājuma sertifikātu, ar ko apliecina, ka prospekts ir sagatavots saskaņā ar šo direktīvu, un minētā prospekta kopiju. Attiecīgā gadījumā šim paziņojumam pievieno kopsavilkuma tulkojumu, kas sagatavots emitenta vai tās personas pārziņā, kura ir atbildīga par prospekta sagatavošanu. Tādu pašu procedūru ievēro attiecībā uz jebkuru prospekta papildinājumu. Emitents vai persona, kas atbildīga par prospekta sagatavošanu, vienlaicīgi ar uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi arī tiek informēta par apstiprinājuma sertifikātu.”

18. Direktīvas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Lūdzot pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs tādiem vērtspapīriem, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru vienas vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000, prospektu sastāda valodā, ko izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes atzinušas par pieņemamu, vai valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, attiecīgi pēc emitenta, piedāvātāja vai tās personas izvēles, kura lūdz pielaidi tirdzniecībai.

Dalībvalstis var valsts tiesību aktos paredzēt prasību sagatavot kopsavilkumu attiecīgās valsts oficiālajā valodā vai oficiālajās valodās.”

19. Direktīvas 20. panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu daļu:

“3. Komisija, pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 24.a pantu un ievērojot 24.b un 24.c panta nosacījumus, pieņem pasākumus, lai izveidotu vispārīgus atbilstības kritērijus, kuru pamatā ir 5. un 7. pantā izklāstītās prasības.”

20. Direktīvas 21. panta 4. punkta d) apakšpunktā vārdus “tās izpildes pasākumiem” aizstāj ar vārdiem “tajā minētajiem deleģētajiem aktiem”.

21. Iekļauj šādus pantus:

“24.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt 1. panta 4. punktā, 2. panta 4. punktā, 3. panta 4. punktā, 4. panta 1. punkta piektajā daļā, 5. panta 5. punktā, 7. panta 1. punktā, 8. panta 4. punktā, 11. panta 3. punktā, 13. panta 7. punktā, 14. panta 8. punktā, 15. panta 7. punktā un 20. panta 3. punkta pirmajā daļā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četriem gadiem no 2010. gada 31. decembra. Komisija sagatavo ziņojumu par deleģētajām pilnvarām vēlākais sešus mēnešus pirms četru gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta par tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome to neatsauc saskaņā ar 24.b pantu.

2. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai tiek piešķirtas, ievērojot 24.b un 24.c pantā izklāstītos nosacījumus.

24.b pants

Deleģēšanas atsaukšana

1. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 1. panta 4. punktā, 2. panta 4. punktā, 3. panta 4. punktā, 4. panta 1. punkta piektajā daļā, 5. panta 5. punktā, 7. panta 1. punktā, 8. panta 4. punktā, 11. panta 3. punktā, 13. panta 7. punktā, 14. panta 8. punktā, 15. panta 7. punktā vai 20. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšēju procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģēšanu, cenšas laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informēt otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tiks atsauktas.

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošu deleģēto aktu likumību. Lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

24.c pants

Iebildumi pret deleģētiem aktiem

1. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret deleģēto aktu trijos mēnešos no tā paziņošanas dienas.

Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

2. Ja pēc 1. punktā minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un tas var stāties spēkā pirms minētā laikposma beigām, ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus.

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome 1. punktā minētajā laikposmā izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, tas nestājas spēkā. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. pantu iestāde, kas izsaka iebildumus pret deleģēto aktu, iebildumus pamato.”

22. Direktīvas I pielikuma I iedaļas C punktā, III iedaļā un IV iedaļā, II pielikuma II iedaļā, III pielikuma II un III iedaļā un IV pielikuma trešajā ievilkumā minēto terminu “būtiskākā informācija” aizstāj ar terminu “galvenā informācija”.

2. pants

Direktīvas 2004/109/EK grozījumi

Direktīvu 2004/109/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 2. panta 1. punkta i) apakšpunkta i) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“i) attiecībā uz tādu parāda vērtspapīru emitentu, kuru vienības nominālvērtība nesasniedz EUR 1 000, vai attiecībā uz akciju emitentu:

— ja emitents ir reģistrēts Savienībā – dalībvalsts, kurā ir tā juridiskā adrese;

— ja emitents ir reģistrēts trešā valstī – Direktīvas 2003/71/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta iii) punktā minētā dalībvalsts.

Izcelsmes dalībvalsts definīciju piemēro arī attiecībā uz parāda vērtspapīriem, kuru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, ja šo vērtspapīru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir mazāka par EUR 1 000, izņemot gadījumus, kad tā ir gandrīz ekvivalenta EUR 1 000;”.

2. Direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) emitentu, kas emitē tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, kuri pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū un kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta, 4., 5. un 6. pantu nepiemēro emitentiem, kas emitē tikai un vienīgi parāda vērtspapīrus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuriem jau pirms 2010. gada 31. decembrim bijusi sniegta pielaide tirdzniecībai regulētā tirgū Savienībā, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti.”

3. Direktīvas 18. panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Ja uz sapulci paredzēts aicināt tikai tādu parāda vērtspapīru turētājus, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000, emitents var par norises vietu izvēlēties jebkuru dalībvalsti ar nosacījumu, ka šajā dalībvalstī tiek darīti pieejami visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai šādi parāda vērtspapīru turētāji varētu izmantot savas tiesības.

Pirmajā daļā minēto noteikumu par norises vietas izvēli piemēro arī attiecībā uz tādu parāda vērtspapīru turētājiem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuri jau pirms 2010. gada 31. decembra bija pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū Savienībā, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti, ar nosacījumu, ka emitenta izraudzītajā dalībvalstī tiek darīti pieejami visi līdzekļi un informācija, kas nepieciešama, lai šādi parāda vērtspapīru turētāji varētu izmantot savas tiesības.”

4. Direktīvas 20. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Atkāpjoties no 1. līdz 4. punkta, ja vērtspapīriem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 100 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 100 000, ir pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs, regulēto informāciju pēc emitenta izvēles vai tās personas izvēles, kura bez emitenta piekrišanas ir pieprasījusi šādu pielaidi, dara zināmu atklātībai vai nu izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu akceptētā valodā, vai valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā.

Pirmajā daļā minētā atkāpe attiecas arī uz parāda vērtspapīriem, kuru vienības nominālvērtība ir vismaz EUR 50 000 vai – ja parāda vērtspapīru vērtība izteikta citā valūtā, kas nav euro, – kuru vienības nominālvērtība emisijas dienā ir ekvivalenta vismaz EUR 50 000 un kuri jau pirms 2010. gada 31. decembra bija pielaisti tirdzniecībai regulētā tirgū vienā vai vairākās dalībvalstīs, līdz brīdim, kamēr šādi parāda vērtspapīri tiek dzēsti.”

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2012. gada 1. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarīt šādu atsauci.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2016. gada 1. janvārim novērtē Direktīvas 2003/71/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, piemērošanu, jo īpaši

to, kā tiek piemēroti noteikumi attiecībā uz kopsavilkumu un tajā ietveramo pamatinformāciju, tostarp ar to saistīto atbildību, šo noteikumu ietekmi, 4. panta 1. punkta e) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma ietekmi uz darbinieku aizsardzību un 7. panta 2. punkta e) un g) apakšpunktā minēto proporcionālo informācijas sniegšanas režīmu, un prospektu publicēšanu elektroniskā formātā saskaņā ar 14. pantu, un pārskata 2. panta 1. punkta m) apakšpunkta ii) punktu attiecībā uz izcelsmes dalībvalsts noteikšanas ierobežojumu gadījumos, kad tiek emitēti vērtspapīri, kuri nav kapitāla vērtspapīri un kuru nominālvērtība nesasniedz EUR 1 000, lai nolemtu, vai šis noteikums jā saglabā vai jāatceļ. Komisija arī novērtē nepieciešamību pārskatīt termina “publiskais piedāvājums” definējumu un izstrādāt terminu “primārais tirgus” un “sekundārais tirgus” definējumu un saistībā ar to pilnībā precizē saikni starp Direktīvu 2003/71/EK, Direktīvu 2003/6/EK un Direktīvu 2004/109/EK. Pēc šā novērtējuma veikšanas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, attiecīgā gadījumā pievienojot priekšlikumus Direktīvas 2003/71/EK grozīšanai.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 24. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL